

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. november 25. napján meghozott, 31.P.25.794/2009/3. számú ítélete ellen a felperesek részéről 4., az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes 5.200 (ötezer-kettőszáz) forint illetéket, míg a felperesek 15.800 (tizenötezer-nyolcszáz) forint illetéket kötelesek a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 7.000 (hétezer) forint + Áfa fellebbezési költséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-t (cím), hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperesek az alperes kiadásában megjelenő ... című napilapban ...-án „...” című cikk egyes közlései miatt kértek sajtó-helyreigazítást valótlan tényállításokra, híresztelésekre és való tények hamis színben feltüntetésére hivatkozva.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, vitatva, hogy a megjelölt tényállítások, híresztelések hamisak, vagy valós tényeket hamis színben tüntetett fel. Valamennyi sérelem tekintetében érdemi védekezést terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak találta és az alperest a következő helyreigazítás közzétételére kötelezte: Lapunk ...-i számában megjelent „...” c. cikkben a I.rendű felperes neve-re és II.rendű felperes neve főigazgatóra vonatkozóan

- valótlanul állítottuk, hogy a gyógyfürdő adósságállománya jelenleg több mint 5 milliárd forint, jórészt banki hitel.

A valóságban a fedett fürdő és terápiás centrum bővítését és rekonstrukcióját az Európai Unió másfél milliárd forinttal támogatja, a még hiányzó 3,5 milliárd forintra a I.rendű felperes neve hitelkeret-szerződést kötött, az alapján hitelt még nem vett fel.

- Azt a hamis látszatot keltettük, hogy a jelenlegi vezetés működése alatt az intézmény nem nyereséges. A valóságban az intézmény a jelenlegi menedzsment működése mellett az üzleti tervben előirányzott nyereséget 2008-ban több mint 200 %-kal lépte túl."

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és az alperest 5.250, míg a felpereseket 15.750 forint kereseti illeték és 15.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Tényként állapította meg, hogy a ... tófürdőt és a kórházépületben lévő fedett fürdőt a részben állami, részben önkormányzati tulajdonú I. rendű felperesi társaság üzemelteti, amelynek ügyvezetője 2006. óta a II. rendű felperes; az előző igazgatója ... volt. A II. rendű felperes vezetése alatt működő intézményben átalakítási munkákat és felújításokat végeztek, az ezekkel összefüggő közbeszerzés során történtek, valamint a gyógyfürdő gazdálkodása széles körű nyilvánosságot kapott.

A Ptk. 79. § (1) bekezdésének, a PK 12. és 14. számú állásfoglalásának és az Alkotmány vonatkozásának rendelkezéseinek felhívásával, továbbá a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatban foglaltak alapján a tényállás megállapításához a bizonyítás tárgyává tette a hasonló témakörben a ... és a jelen per alperese ellen folyt sajtó-helyreigazítási eljárásokban csatolt iratokat. Az egyes vitatott kérdések tekintetében a következőket fejtette ki.

1. pont:

Az I. és II. rendű felperesek valótlan tényállásnak tekintették azt a közlést, hogy a gyógyfürdő adósságállománya, jelenleg több mint 5 milliárd forint, jórészt banki hitel.

Az elsőfokú bíróság a felperesek által csatolt okiratokkal alátámasztottnak látta, hogy az I. rendű felperes 1,5 milliárd forintos uniós támogatásban részesült, valamint 3,5 milliárd forint összegű hitelkeret állt a rendelkezésére.

Rámutatott arra, hogy az alperes nem állította, és nem bizonyította a hitelkeret lehívását, ezért súlytalannak találta azt az érvelést, hogy a hitelkeret önmagában adósságként értelmezhető. Hangsúlyozta továbbá, hogy a cikk egyébként sem jövőbeli, hanem jelenlegi adósságról szólt. Igazoltnak látta azt is, hogy az 5 milliárd forint a fürdő fejlesztésére szolgál, ezért a beruházás - bármilyen okból való elhalasztása - esetén nem is keletkezik adósság. Kiemelte továbbá, hogy sem az uniós támogatás, sem a hitelkeret-szerződésben foglalt összeg a köznap értelemben sem minősül adósságnak, ezért e sérelem vonatkozásában a helyreigazítást elrendelte.

2. pont:

Felperesek külön kifogásolták azt a közlést is, hogy a fürdő korábbi igazgatója, ... vezetése idején az intézmény nem vett fel banki hitelt, ugyanakkor a fürdő-kórház saját bevételeiből különböző beruházások jöttek létre, mintegy 2,2 milliárd forint értékben.

Az elsőfokú bíróság ezt a kereseti kérelmet nem tartotta alaposnak. Az I. rendű felperes megítélése szempontjából lényegtelen körülményként értékelte azt, hogy a fürdő kinek az idejében vett fel hitelt.

Úgy ítélte meg, hogy a II. rendű felperesre nézve ez a megfogalmazás nem tartalmazott valódi közlést, vagyis a II. rendű felperesnek ebben a körben nincs perbeli legitimációja. Egyetértett azzal az alperesi védekezéssel, hogy a II. rendű felperes összehasonlítást nem, csak a rá vonatkozó valótlan tényeket, hamis látszatot sérelmezheti. Ennek ellenére megjegyezte, miszerint nem vitatott, hogy a 3,5 milliárd forint hitel felvételére a II. rendű felperes igazgatósága alatt kötöttek megállapodást és ez a körülmény a főigazgató elődjének hitelfelvételi gyakorlatával - az akár 800 millió forintos hitelfelvétellel is - alappal állítható szembe. E körben az elsőfokú bíróság ezért a helyreigazítási kérelmet alaptalannak találta.

3. pont:

A felperesek arra is hivatkoztak, hogy a cikk olyan hamis látszatot keltett, miszerint az intézmény nem nyereséges, valamint elhallgatta, hogy a valós hitelállomány fejlesztési célokat szolgál.

Az elsőfokú bíróság a cikket - a szövegösszefüggések alapján értelmezve -, úgy ítélte meg, hogy a hamis látszat keltését elősegítette az előbbiek szerint valótlan megállapított 5 milliárd forint adósság közlésének a szövegben való elhelyezése. A szerző ugyanis a II. rendű felperes igazgatósága alatt keletkezett 5 milliárd forint adósságról szóló híradást követően fogalmazta meg, hogy a felújításokat a korábbi vezetés idején a nyereségből finanszírozták. Az átlagolvasó számára ebből egyértelműen az a következtetés adódik, hogy a korábban nyereséges cég jelenleg - az 5 milliárd forint adósság következtében - már nem tekinthető nyereségesnek.

Az elsőfokú bíróság ennek a helyreigazítási kérelemnek helytadott, és a csatolt üzleti jelentés mérlege alapján a szükséges körben a valós tényeket közölni rendelte. Mellőzte viszont a fejlesztések elhallgatására utalást, mivel a fejlesztési

célú hitelfelvétel az indokolás 1. pontjában írtakkal összefüggésben már szerepel, és nem ez a körülmény a hamis látszat forrása.

4. pont:

A felperesek sérelmezték a cikknek azt a közlését, hogy a felújítás II/B. ütemére vonatkozó nyílt közbeszerzési eljárás keretében olyan cég nyert, amely a gyógyfürdő jogásza szerint érvénytelen pályázatot nyújtott be. A másik pályázó, a ... Zrt érvényes pályázatával szemben az I. rendű felperes vezetése az érvénytelennek ítélte és több millió forinttal drágább ajánlatot, a ...ét hozta ki győztesnek. A cikk tartalmazta II. rendű felperesnek azt a nyilatkozatát is, hogy a ... pályázatának érvénytelenségét csak a háromtagú bíráló bizottság egy tagja állította, és ő akkor járt volna el helytelenül, ha ő is a pályázat érvénytelenségét állította volna. A cikk közlése szerint egyébként a II. rendű felperes tagja volt a bíráló bizottságnak.

Az elsőfokú bíróság a korábbi 31.P.25.828/2009. sajtó-helyreigazítási perből ismert és nem vitatott ténynek tekintette, miszerint létezett egy jogászi különvélemény, ugyanakkor a felperesek is bizonyították, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság az eljárást jogszerűnek találta.

A bíróság a hivatkozott perben tett ítéleti megállapítással szemben úgy foglalt állást, hogy a jelen cikk szerinti közlés nem volt alkalmas hamis látszat megállapítására és - bár valóban nem közölték a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatát - hamis látszatot keltő elhallgatás sem valósult meg. Ebben a körben a keresetet elutasította, kifejtve, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának körébe beletartozik, hogy az alperes a jogászi különvéleménnyel azonosuljon. Helyreigazításra abból az okból sincs lehetőség, hogy a jelen cikk - a jogászi különvélemény mellett - közölte a II. rendű felperes álláspontját is. Az elsőfokú bíróság szerint az érvényesség mindenképpen vitatott volt, ezt támasztja alá nem csak a jogászi különvélemény, hanem a bírálóbizottság döntését a Közbeszerzési Döntőbizottság előtt megtámadó ... Zrt álláspontja, és a cikk „lead”-je szerint a ... önkormányzati képviselőcsoport feljelentési szándéka.

Megjegyezte továbbá, hogy az alperes helytállóan védekezett azzal is, hogy az ügy szempontjából jelentéktelen pontatlanság - vagyis nem ok a helyreigazításra -, miszerint a II. rendű felperes nem volt tagja az elbíráló bizottságnak.

5. pont:

A felperesek kifogásolták azt a közlést is, hogy érthetetlen, miért bízott meg az I. rendű felperes a beruházás ellenőrzésére két műszaki ellenőr céget is, több mint 20 millió forint + Áfa értékben, amikor a cégnél beruházási és fejlesztési osztály is működik.

Az elsőfokú bíróság ebben a kérdésben is az alperesi állásponttal azonosult, kiemelve, hogy a 19.P.24.875/2009. számú ügyben hozott ítéletben kifejtettek - a közlés tartalma és a szövegkörnyezet eltérése következtében - a jelen ügyre automatikusan nem alkalmazhatók. A jelen ügyben elbírált alperesi cikk egésze arról szólt, hogy az I. rendű felperesi cégből fölöslegesen „folynak ki a milliók”, azaz szükségtelenül költik a pénzt. A közlés lényege szerint a belső szervezeti egységek

kihasználatlanok, míg a külső cégekkel megkötött megbízási szerződésekben átfedések tapasztalhatók. Utalt arra, hogy a felperesi hivatkozással szemben a perben csatolt projekttanácsadói szerződés is tartalmazott műszaki jellegű kötelezettségeket, tehát alappal képviselhető olyan a vélemény, miszerint a műszaki ellenőri szerződés és a projekttanácsadói szerződés átfedéseket is tartalmaz. Az olvasóra van bízva, hogy melyik álláspontot fogadja el. Kiemelte, hogy egy demokratikus berendezkedésű társadalomban a közpénzekkel gazdálkodó gazdasági társaságoknak fokozottabban el kell viselniük az ilyen típusú felvetéseket, kritikákat.

Az újság cikk a másik ügyben hivatkozott rádióműsorral szemben kitért a II. rendű felperes álláspontjára is, arról is tudósított, hogy a külsős megbízásokat a beruházás volumene indokolta.

A bíróság helyreigazításra ebben a tekintetben sem látott okot.

6. pont:

A fürdő konyhájának felújításával összefüggésben az alperes állította, hogy a ... Kft késve adta le a pályázatát, ezért a közbeszerzést a felperes megbízásából lebonyolító cég, a ... Kft ezt a pályázatot érvénytelennek nyilvánította. A fürdő vezetése - új közbeszerzési eljárás kiírása nélkül - mégis a ...-tal végeztette el a munkát, több mint 62 millió forintért.

Az elsőfokú bíróság ezzel a közléssel összefüggésben is visszautalt a Fővárosi Bíróság előtt folyt 31.P.25.828/2009. számú perben csatolt iratokra. Nem volt vitatott, hogy a tenderbontás napján pár perc eltéréssel két, ellentétes tartalmú jegyzőkönyv készült. Mindkettőt a ... Kft állította ki, és egyik fél sem hivatkozott arra, hogy a másik által csatolt irat hamisítvány.

Az elsőfokú bíróság szerint ebből okszerűen vonható le olyan következtetés, miszerint az első jegyzőkönyvet és előterjesztést - mégpedig az alperes által csatolt, 10 óra 15 perckor lezárt jegyzőkönyvet - készítették korábban. Ebben az állt, hogy egyetlen ajánlat érkezett határidőre, míg a ... Kft pályázata elkészt, azt csak 10 óra 16 perckor nyújtották be.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a helyzetet úgy értékelte, miszerint nem zárható ki, hogy egy elkészt pályázat határidőn túli benyújtását egy új jegyzőkönyv és előterjesztés elkészítésével küszöböljék ki. Ebből a szempontból a lebonyolító képviselőjének, valamint az előterjesztés összeállítójának írásbeli nyilatkozata - érdekeltségüknél fogva - nem volt figyelembe vehető.

Annak az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget, hogy a II. rendű felperes tudott-e a két előterjesztésről, illetve jegyzőkönyvről, de ez az I. rendű felperes megítélése szempontjából irreleváns is. Megjegyezte, hogy a másik perben csatolt jelenléti ív tanúsága szerint egyébként az I. rendű felperes vezetői jelen voltak a tenderbontáskor. Mindezekre tekintettel ezt a helyreigazítási igényt sem tartotta alaposnak.

A pernyertesség-pervesztesség arányát az alperesre kedvezőbben 1/4-3/4 arányban állapította meg, és eszerint rendelkezett a perköltség és a kereseti illeték viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen valamennyi peres fél fellebbezéssel élt.

A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes keresetük szerinti marasztalását kérték.

Megítélésük szerint a tényállás lényegében helyes megállapításához képest az abból levont jogi következtetések tévesek, törvénysértőek.

... hitelfelvételét illetően azt emelték ki, hogy a két felső vezető gazdálkodásának szembeállítása alapján a jelenlegi főigazgató szakmai kompetenciája, vezetői alkalmassága megkérdőjeleződik, következésképp fennáll a II. rendű felperes keresetösségi joga.

A sajtóközleményből a jogászai különvéleménnyel és a bírálóbizottsági tagsággal kapcsolatosan csak az a ténybeli következtetés vonható le, hogy az egész közbeszerzési eljárás szabálytalan volt. Lényeges kérdés, hogy az alperes éppen azt a döntő jelentőségű tényt hallgatta el, hogy az arra hivatott szerv a pályázatot érvényesnek találta. Kiemelték, hogy a bíróság ebben a vonatkozásban az alperest már egy ízben sajtó-helyreigazításra kötelezte.

A két műszaki ellenőri szerződést illetően a Fővárosi Bíróság 19.P.24.87562009/4. számú ítéletének indokolására hivatkoztak, kiemelve, hogy a projekt-tanácsadási szerződés a tárgyból eredően bővebb volt a műszaki ellenőri szerződés tartalmánál.

A ... Kft pályázatának tekintetében változatlanul arra hivatkoztak, hogy az alperes által csatolt jegyzőkönyvet formailag hibásnak tartják, mert nincs csatolva hozzá a résztvevőket tartalmazó jelenléti ív.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását indítványozta.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a 3,5 milliárd forintos banki hitelkeret-szerződés még akkor is adósságnak tekintendő, ha a keretből lehívás nem történt. Az Európai Uniótól származó vissza nem térítendő 1,5 milliárdos támogatásra tekintettel jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő.

Sérelmezte a hamis látszat keltését azzal összefüggésben, hogy a jelenlegi vezetés működése alatt az intézmény nem nyereséges. A Ptk. 79. § (1) bekezdésére hivatkozással kiemelte, hogy a való tények megjelölése nélkül a hamis látszat keltése nem állapítható meg. Hangsúlyozta, nem hallgatta el a II. rendű felperes álláspontját sem, mert a cikkben közlésre került, hogy a cég bevételei az üzleti terveknek megfelelően alakulnak valamint, hogy az adósságállomány nem szállítói tartozás. Az ezt követő mondatnak az a megjegyzése, hogy a korábban nyereséges vállalkozásból különböző jogcímenek folyik ki a pénz, nem tartalmaz utalást arra, hogy jelenleg az I. rendű felperesnek vesztesége lenne.

A felperesek és az alperes fellebbezése nem alapos.

A perben mindkét fél hivatkozott a ... tófürdő gazdálkodásával kapcsolatos korábbi sajtóközlésekkel összefüggő ítéleti megállapításokra. Ezért a másodfokú bíróság rámutat, hogy nincs annak akadálya, hogy a bíróság a saját hivatalos tudomását, vagy az egyes kérdéseket illetően más perekben feltárt bizonyítás anyagát a jelen ügyben is felhasználja.

Mindamellett azt kell szem előtt tartani, hogy a sajtó-helyreigazítási ügyekben az adott sajtó-megnyilatkozást kell alapul venni és azt a konkrét helyreigazítási kérelem - a felperes részéről kifogásolt közlések megjelölése és csoportosítása - tükrében vizsgálva kell választ adni arra, hogy megvalósultak-e a Ptk. 79. § (1) bekezdésében írt feltételek. Ismert, hogy a jelen per alperesének ugyancsak a ... tófürdővel összefüggő közlései miatt a Fővárosi Ítéltábla több ügyben is állást foglalt. Az egyes ügyekben kifogásolt közléseket összehasonlítva az volt megállapítható, hogy ebben az ügyben az alperes a korábbiaknál árnyaltabb összefüggésekben tárgyalta és adta közre a tófürdő vezetésével és gazdálkodásával kapcsolatos híradását.

Az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt tényállás alapján a jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak megfelelő következtetésre jutott, amikor a helyreigazítást az ítéleti indokolás szerinti 1. és 3. pontban foglaltak miatt elrendelte. Kétségtelen, hogy a keresetlevél 1. pontja tartalmilag összefüggő különböző közléseket fogott össze, azonban tekintettel arra, hogy a helyreigazítási kérelem első bekezdésében két különböző valótlan tényállításra, továbbá egy hamis látszat keltésére és egy elhallgatásra hivatkozott, az elsőfokú bíróságnak és a Fővárosi Ítéltáblának is egymástól elkülönítetten kellett elbírálni ezeket a megfogalmazásokat, ugyanakkor figyelembe véve a PK 12. számú állásfoglalás szerinti egységes értelmezés és szemlélet követelményét.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla is azzal az indokolásbeli okfejtéssel, miszerint az 5 milliárdos állomány nem tekinthető adósságnak a szó köznapi értelmében véve sem, és nem minősülnek adósságnak annak elemei, ezért megalapozott volt a helyreigazítás elrendelése. Az alperes - nyilatkozata tartalmát értelmezve - a felperes 1,5 milliárd forintos uniós támogatással kapcsolatos „adósságára” már nem hivatkozott, és az elsőfokú eljáráshoz képest nem fejtett ki érveket a 3,5 milliárdos hitelkeret adósság jellegét illetően sem. A Fővárosi Ítéltábla ennek a sérelemnek a vonatkozásában az elsőfokú bíróság helytálló álláspontjára utal vissza.

Az elsőfokú bíróság indokolása meggyőző volt az előző igazgató hitelfelvételével összefüggésben is. Az I. rendű felperes megítélése szempontjából nyilvánvalóan lényegtelen, hogy mikor vett fel hitelt és a másodfokú bíróság azzal is egyetértett, hogy ebben a körben hiányzott a II. rendű felperes keresetőségi joga.

Alaptalanul kifogásolta az alperes azt a következtetést is, miszerint olyan hamis látszatot keltett, hogy a korábban nyereséges állapothoz képest jelenleg az I. rendű felperes nem nyereséges. A megítélés érdekében azt kellett figyelembe venni, hogy

a közlés milyen szövegkörnyezetben jelent meg, vagyis a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kellett értékelni, szem előtt tartva a társadalmilag kialakult közfelfogást. A „veszteségesség” hamis látszatának keletkezését hangsúlyozza a szembeállítás és a „korábban” időhatározó szó.

A 31.P.25.828/2009. számú, a Fővárosi Bíróságnál folyt sajtó-helyreigazítási perben hozott ítéletben foglaltakkal szemben ebben az ügyben a hamis látszat keltése nem volt megállapítható és elhallgatás sem valósult meg, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette. Az alperesnek jogi lehetősége volt a közbeszerzési pályázat jogászi különvéleményével azonosulni, figyelemmel arra, hogy a pályázat érvényességével kapcsolatban a II. rendű felperesnek is módja volt álláspontja kifejtésére.

Megalapozottan utasította el a keresetet az elsőfokú bíróság a két műszaki ellenőrző cég bevonásával foglalkozó közléssel kapcsolatban. A Fővárosi Ítéltábla ebben a körben is a PK 12. számú állásfoglalásra utal, amely szerint lényeges értelmezési szempont a szöveg egészének összefüggésében történő vizsgálata. Az elsőfokú bíróság helyesen emelte ki, hogy a közlés lényege a „felesleges” (szükségtelen, indokolatlan) megbízásokon van, szembeállítva azzal, hogy a belső szervezeti egységek kihasználatlanok. Az alperes ebben az esetben is figyelemmel volt a korrekt, mindkét oldal álláspontját bemutató tájékoztatás követelményére, amikor ismertette a II. rendű felperes álláspontját is. Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a 19.P.24.875/2009. számú perben csatolt projektanácsadói szerződés és műszaki ellenőri szerződés kötelezettségvállalásaiban valóban tapasztalhatók bizonyos átfedések.

A másodfokú bíróság az elkésett pályázattal, illetve közbeszerzés nélküli szerződéskötéssel kapcsolatos felperesi kifogásokat sem találta alaposnak. E vonatkozásban is egyetértett az elsőfokú bírósággal, amely szerint az iratokból megalapozottan vonható le olyan következtetés, hogy az első jegyzőkönyv és előterjesztés készült korábban, és nem tekinthető okszerűtlennek az elsőfokú bíróság mérlegelése az előterjesztés összeállítójaként feltüntetett személy írásbeli nyilatkozatát illetően sem.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében - helyes indokainál fogva helybenhagyta. Indokolt volt ugyanakkor a rendelkező rész pontosítása az Itv. 2005. január 1-től beiktatott 74/A. § (1) bekezdésére tekintettel. Ez a jogszabályhely a lerovandó eljárási illeték összegének kerekítését írta elő úgy, hogy az 50 forint alatti maradékot el kell hagyni, az 50 forintot és az azt meghaladó összeget pedig 100 forintnak kell számolni.

A pernyertesség-pervesztesség arányának figyelembevételével a felpereseket kötelezte fellebbezési költség viselésére a Pp. 239. §-a és a 81. § (1) bekezdésének megfelelően. Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a 4/A. § szerint Áfával növelt összegben.

Tekintettel arra, hogy a peres felek fellebbezése eredményre nem vezetett, a másodfokú bíróság a felpereseket és az alperes által szerkesztett lap kiadóját is kötelezte 24.000-24.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a Magyar Állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében.

Budapest, 2010. április 20.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő